

TRƯỜNG THCS-THPT NGUYỄN KHUYẾN
TRƯỜNG TH-THCS-THPT LÊ THÁNH TÔNG

TỔ GIÁO DỤC QUỐC PHÒNG

Kỷ yếu

30 năm

THÀNH LẬP TRƯỜNG

1992 - 2022

MỤC LỤC

1. Lời ngỏ Trang 1
2. Giáo viên tổ GDQP Trang 3
3. Thay đổi bắt đầu từ các ý tưởng mới - Trần Nam Sơn Trang 4
4. Nghĩ về tình thương và trách nhiệm - Đường Văn Hạnh Trang 9
5. Một thời để nhớ - Trần Nhật Hùng Trang 12
6. Thầy hiệu trưởng Lê Trọng Tín với tổ Quốc phòng -Trần Nam Sơn Trang 15
7. Thơ: Mười hai năm đèn sách” - Tổ GDQP` Trang 18
8. Hình ảnh hoạt động của tổ Trang 20

Lời ngỏ

Cùng với sự lớn mạnh không ngừng của hệ thống trường Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông, tổ quốc phòng cũng nỗ lực khẳng định chỗ đứng của mình trong dòng chảy 30 năm xây dựng và trưởng thành của trường.

Môn quốc phòng có trong trường trung học phổ thông từ lâu với tên gọi là môn quân sự, nhưng từ năm 2005 trở thành môn học bắt buộc giống như các môn khác với tên gọi đầy đủ là *Giáo Dục Quốc Phòng - An Ninh*. Do vậy ban đầu tổ bộ môn cũng có những khó khăn như đội ngũ giáo viên còn ít, trang thiếu bị dạy và học còn thiếu...và công tác tổ chức chưa có kinh nghiệm nên cũng có những lúng túng nhất định. Theo thời gian đội ngũ giáo viên được nâng lên từng bước cả về số lượng và chất lượng đáp ứng nhiệm vụ dạy và học.

Nhằm nâng cao công tác chuyên môn tổ bộ môn không ngừng tổ chức các tiết thao giảng nhằm giúp giáo viên rút kinh nghiệm những thiếu sót và phát huy những mặt tốt để hoàn thành nhiệm vụ. Không chỉ có vậy hàng năm tổ còn tổ chức các hội thảo khoa học nhằm mở rộng sách giáo khoa và cập nhật các thông tin mới vào bài giảng giúp cho trang giáo án có chất lượng hơn. Một nét mới trong công tác nâng cao .

chuyên môn, trong hai năm qua tổ luôn thực hiện các chuyến tham quan – hội thảo nhằm tìm kiếm thêm các cứ liệu lịch sử, các thông tin sống động để giúp cho mỗi giáo viên tự nâng cao khả năng nghề nghiệp đáp ứng sự đổi mới giáo dục trong tình hình mới.

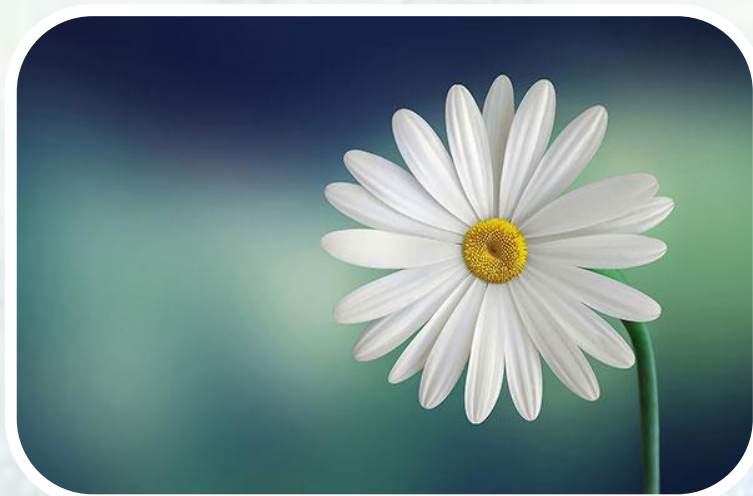
Gần 20 năm thành lập tổ và đúng 30 năm thành lập trường, có những thầy đã có mặt ngay từ những ngày đầu để xây dựng nên tổ Giáo Dục Quốc Phòng – An Ninh như ngày nay, nhưng cũng có thầy chỉ mới vào công việc vài niên khóa, dù vậy mỗi người đều có những cảm xúc khác nhau về công việc mình đang làm. Những trang viết trong cuốn kỷ yếu này như một hành trình trở về với quá khứ và cả những suy nghĩ về hiện tại và gợi nhắc vào tương lai, để mọi người lại nỗ lực cùng với hệ thống trường Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông vươn tới những thành công mới.

Nhóm biên tập

GIÁO VIÊN TỔ GIÁO DỤC QUỐC PHÒNG

Trần Hoài Phong - Đường Văn Hạnh - Trần Nam Sơn ; hàng đứng sau :
Trần Nhật Hùng - Lê Thị Thương - Nguyễn Thị Loan - Nguyễn Thị Huế -
Nguyễn Đôn Nguyên

THAY ĐỔI BẮT ĐẦU TỪ CÁC Ý TƯỞNG MỚI

Trần Nam Sơn

Hãy bắt đầu bằng câu nói của chính trị gia Garid Gandi (Người Ấn Độ): “Thế giới thay đổi khi bạn thay đổi”. Khi mà mọi thứ đã đi vào lối mòn và không còn sự hấp dẫn thì những thay đổi là tất yếu nhằm tìm ra một hướng đi mới đáp ứng nhu cầu giáo dục mới. Môn Giáo Dục Quốc Phòng cũng vậy, ra đời muộn hơn nhiều môn học khác, nhưng cũng bị chi phối bởi những ịch vốn có khiến cho học sinh đôi lúc cảm thấy nặng nề, buồn chán và kém phần khởi khi vào môn học. Vậy phải làm gì để thay đổi thế giới ấy? Chính bản thân người trực tiếp bám lớp nhận thấy cần một ý tưởng để thay đổi giúp cho học sinh, giáo viên cảm nhận những điều tích cực trong môn học. Ý tưởng mới đó chính là những hoạt động ngoài lớp học!

Hội thảo liên tổ tại TW Củ miền Nam

Một chương trình khoa học giáo dục trên TV đã được giới học sinh rất hào hứng theo dõi vì ngoài việc tiếp cận với những người mình yêu thích như ca sĩ, người mẫu, giới trẻ còn dễ tiếp thu kiến thức hàm lâm một cách sinh động và nhiều màu sắc. Một ý tưởng dựa trên mô hình ấy bắt đầu được hình thành, kịch bản sân chơi Rung Chung Vàng cho học sinh toàn trường tham gia được xây dựng, sao cho phù hợp với hoàn cảnh thực tế của trường đã ra đời.

Sân chơi Rung chung vàng lần đầu được tổ chức tại cơ sở 3B, nơi đây có số lượng học sinh nhỏ nên dễ thử nghiệm và rút tỉa những kinh nghiệm cho những lần tổ chức sau được hoàn thiện hơn. Bao giờ buổi đầu cũng có những vụng về nhưng rồi những bỡ ngỡ ấy nhanh chóng được khắc phục trong những lần tổ chức sau. Các năm kế tiếp, sân chơi Rung Chung Vàng được thực hiện ở các cơ sở trong toàn trường như một dịp để các lớp tham gia thể hiện những hiểu biết của mình về xã hội, một dịp để các em thể hiện những kĩ năng mềm như làm MC, ca hát, nhảy múa, phán đoán những tình huống giả định và các hiểu biết pháp luật phổ thông. Qua sân chơi này kiến thức về pháp luật rất khô khan khó vào bỗng trở thành một cuộc chơi hào hứng, có những phút gay cấn cao trào, có những tiếng vỗ tay vang dội. Những kiến thức dễ thấm thông qua những câu hỏi tình huống, những trò chơi vận động

và cả những kỉ niệm mang theo các em đi suốt những năm tháng trong cuộc đời.

Dần dần sân chơi như một phần trong sinh hoạt chuyên môn của tổ, giúp cho giáo viên có những trải nghiệm về cách làm việc mới. Lần đầu có sự tương tác giữa học sinh và học sinh, giữa học sinh và thầy cô giáo, tạo ra một bầu không khí sôi nổi nhưng cũng rất nhiều kiến thức giáo dục bổ ích cho cả học sinh và giáo viên mà không bị gò bó trong khuôn khổ đã cũ.

Trường ta có khẩu hiệu “Vào trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ”, một lời nhắc nhở rất chân tình từ hai thầy sáng lập. Sự tiến bộ không chỉ từ phía học sinh mà còn từ chính giáo viên phải luôn tự trao dồi kiến thức để làm chủ bục giảng của mình. Kiến thức không chỉ từ sách vở mà còn đến từ những chuyến đi thực tế đến những vùng đất mới, để minh họa cho điều mới có trong lí thuyết. Chuyến đi đầu tiên của tổ Quốc Phòng tổ chức đến với chiến khu R (Tây Ninh), nơi từng là Trung ương cục miền Nam trong thời kì kháng chiến chống Mỹ. Chuyến đi là một hành trình tìm đến những năm tháng hào hùng nhưng cũng đầy bi tráng, qua những vùng đất đã làm nên những điều kì tích. Không chỉ tìm đến những trận đánh, những cách bày binh bố trận cho bàn cờ chiến thuật, chiến lược của cuộc chiến 10 nghìn ngày không ngủ, mà còn tìm đến những lớp văn hóa vùng miền, với những con người thực, việc thực

giúp cho bài giảng của mỗi giáo viên được thêm những cứ liệu đầy sống động thực tiễn. Thầy cô giáo tận mắt nhìn thấy cột mốc biên giới Việt Nam – Campuchia, được tận tay chạm lên phiến đá hoa cương đánh dấu chủ quyền lãnh thổ, nơi mà bao người đã ngã xuống bảo vệ từ tấc đất thiêng liêng. Được thấy những gian lao của anh bộ đội biên phòng, chống xâm nhập biên giới, trong những ngày dịch bệnh Covid đang bùng phát bên kia nước bạn. Vùng đất nơi biên ải cũng còn sản sinh ra những tôn giáo lạ đáp ứng nhu cầu tâm linh của người dân đi mở cõi...

Chuyến Xe Tháng Tư đã trở thành thương hiệu, là nơi không chỉ một tổ trong trường tham gia mà nhiều tổ bạn đã sát cánh cùng tổ Quốc phòng thực hiện những chuyến đi đến những vùng xa xôi mở ra một kênh sinh hoạt khoa học đầy sôi nổi và có chất lượng cho thầy cô giáo. Tháng tư về vừa rồi chuyến xe lại lăn bánh đưa thầy cô trường mình tới tận chiến khu Đồng Tháp Mười, băng qua các tỉnh Long An, Tiền Giang, Đồng Tháp để nhìn lại một chặng đường thật dài của tiền nhân đi mở cõi, tạo dựng cho hậu thế những công trình kênh rạch chằng chịt. Do thổ nhưỡng vùng sông nước mênh mông đã sinh ra những cây, những con đặc thù mà hôm nào mới chỉ thấy trong trang sách giáo khoa nay được minh họa bằng chim trời, cá nước và thảm thực vật nơi đây. Vùng sông nước chằng chịt ấy khi giặc lợi vào đã hóa thành đồng, để cho bước chân

người du kích thêm vững chãi gây cho kẻ thù những nỗi khiếp sợ, tạo nên những trận đánh vang dội như Mộc Hóa, Tháp Mười, Ấp Bắc...

Trên xe không có hướng dẫn viên nhưng lại có những bài tham luận của quý thầy cô thật chi tiết thể hiện sự uyên thâm đến những vùng đất mà vòng bánh xe đang lăn tới, như một sự kết hợp hài hòa giữa lí thuyết và hình ảnh. Hoạt động khoa học không chỉ bằng những con chữ khô khan, nặng trĩu mà được minh họa thực tiễn đầy sống động, dễ gần, dễ thấm vào lòng người.

30 năm là một chặng đường dài xây dựng và trưởng thành của hệ thống trường Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông, dựa trên tư tưởng lớn của hai thầy sáng lập: “trường ta ở đâu cũng có dạy, ở đâu cũng có học” đã giúp cho nhiều thế hệ thầy cô giáo khi bước vào trường nhận thức trách nhiệm luôn thay đổi chính mình để hoạt động dạy và học thêm hiệu quả. Dấu ấn của tổ Quốc Phòng trong hoạt động dạy và học ngoài lớp học thời gian qua, đã góp phần giúp cho mô hình trường học tích cực – sáng tạo thêm phong phú sắc màu.

Những ý tưởng mới lại bắt đầu từ hôm nay để những thay đổi tiếp tục ra đời, đáp ứng những đòi hỏi ngày một cao trong công việc dạy học trong những năm tiếp theo. /.

NGHĨ VỀ TÌNH THƯƠNG VÀ TRÁCH NHIỆM

Đường Văn Hạnh

Tôi về mái nhà Nguyễn Khuyến thân yêu, từ môi trường quân đội. Được nhà trường phân công giảng dạy môn Giáo dục quốc phòng và an ninh. Đây là môn học chính khóa, nhưng mang tính đặc thù, bởi môn học không chỉ giáo dục cho các em hiểu lịch sử truyền thống đấu tranh dựng nước, giữ nước của dân tộc, về nghệ thuật quân sự độc đáo của Việt Nam, mà còn giúp các em nhận thức tinh thần yêu nước, lòng tự hào, tự tôn dân tộc để xây dựng cho các em ý thức và trách nhiệm đối với sự nghiệp xây dựng và bảo vệ tổ quốc hiện nay. Mặt khác môn học còn rèn luyện cho các em có tính kỷ luật tự giác, nghiêm minh, tác phong nhanh nhẹn và kỹ năng sống tập thể....

Yêu cầu tương đối toàn diện của môn học, trong khi các em học sinh đang ở cấp học phổ thông trung học, vì vậy cũng có những khó khăn, đòi hỏi người thầy vừa phải nắm chắc kiến thức, vừa phải có phương pháp tổ chức giảng dạy phù hợp với tâm sinh lý lứa tuổi của các em để các em nắm và hiểu nội dung một cách thoải mái, không khiến cưỡng. Với tôi những ngày đầu về trường giảng dạy cũng gặp không ít ngỡ ngàng, bởi môi trường đứng lớp của tôi trong nhà trường quân đội nó hoàn toàn khác với môi trường phổ thông trung học về đối tượng học, về yêu cầu môn học. Hơn thế nữa độ chênh về tuổi tác, tác phong chính quy trong quân đội, cũng là những đặc điểm

ảnh hưởng không nhỏ đến chất lượng giảng dạy, làm cho những tiết dạy trở nên nghiêm nghị, khó gần, thiếu đi sự chan hòa, gần gũi giữa thầy trò. Đã có lúc học sinh thốt lên “Thầy ơi! sao mà nghiêm thế” hoặc “Thầy ơi! sao mà căng vậy”.

Chính những câu nói hồn nhiên, vô tư của các em làm trong tôi trăn trở và quyết tâm tìm ra phương pháp phù hợp để giảng dạy. Với suy nghĩ như vậy tôi đã tìm đọc cuốn *Văn hóa trường học* của hai thầy – Song Lão, tranh thủ học hỏi đồng nghiệp trong tổ bộ môn qua các buổi nói chuyện, thao giảng, hội thảo khoa học... để tự mình điều chỉnh và thay đổi phương pháp nâng cao chất lượng dạy học. Đến nay, đã gần chục năm gắn bó với môn học, các buổi học quốc phòng không còn “căng”, “nghiêm” như ngày ấy mà đã có những tiết học nhẹ nhàng, sôi nổi vui nhộn, tạo cho học sinh niềm cảm hứng và yêu thích môn học.

Qua thực tế của mình tôi càng thấm thía câu “Vào Trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ” nó không chỉ cho riêng ai. Bởi trong ngôi nhà thứ hai này mọi người luôn yêu thương, giúp đỡ nhau, trao dồi kiến thức và thực hiện tốt phương châm “Đoàn kết, kỷ cương, tình thương và trách nhiệm” để *dạy cả lớp, cả lớp học*. 30 năm trôi qua, trường ta

đã khẳng định đúng tâm, thể của mình, chúng ta có quyền tự hào là một thành viên trong ngôi nhà được phụ huynh đặt trọn niềm tin và tin tưởng rằng: Trường Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông sẽ tiếp tục “bay cao, bay xa” góp phần không nhỏ vào sự nghiệp “trồng người” của nước nhà.

MỘT THỜI ĐỂ NHỚ

Trần Nhật Hùng

30 năm thành lập trường THCS-THPT Nguyễn Khuyến (1992-2022), riêng tôi có gần 20 năm gắn bó (2003-2022) với trường, ngôi trường tự hào đã chấp cánh cho bao thế hệ học sinh bước vào những ngôi trường đại học danh giá. Khoảng thời gian ấy giúp cho tôi có những kỉ niệm để nhớ lại những năm tháng hoạt động dạy học của mình.

Ngay buổi đầu vào trường tôi đã thấy quan điểm dạy học của hai thầy sáng lập được treo khắp sân trường nhằm nhắc mọi thành viên : “ Vào trường Nguyễn Khuyến là phải tiến bộ, nên người học giỏi, tốt nghiệp 100%, đường vào trường đại học thẳng tắp”. Vì vậy trong trường luôn có rất nhiều các hoạt động hỗ trợ việc dạy và học như các sân chơi, hội thảo khoa học...tuần nào, tháng nào, cũng có nhằm giúp cho hoạt động dạy học đi vào thực chất và hiệu quả. Kết quả hàng năm học sinh học tập thành công, thầy cô mặn mà với công việc, tiếng lành cứ thế đã đồn xa đến mọi nơi.

Tiếng thơm ấy đã làm cho nhiều thầy cô từ mọi miền đất nước và nhiều trường trong hệ thống công lập của thành phố về đầu quân, gắn bó để tạo nên một thương hiệu vững mạnh ngày hôm nay. Hồi ấy tôi cũng từ một trường công lập trong thành phố, xin dạy cho trường Nguyễn Khuyến (cơ sở 1). Giai

đoạn này học sinh chưa ngoan, mình hết lòng mà học sinh còn phá, ý thức chưa tốt, mắt mình hơi cay cay, có ý định dừng bước nhưng sau tự nhủ với bản thân phải nỗ lực, cố gắng và cũng vì cuộc sống mưu sinh của gia đình với bao sóng gió bất ngờ ập tới...Sự nỗ lực ấy đã được đền đáp, tôi đã trụ lại trong mái nhà thứ hai đến ngày hôm nay, để cùng mọi thành viên tổ chức kỉ niệm ba thập niên ra đời.

Kỷ niệm ba mươi năm thành lập trường
 Niệm lòng dâng hiến trọn tình thương
 Ngày trường tỏa sáng Công Song Lão
 Thành quả rạng ngời khắp bốn phương
 Lập nghiệp thành danh bao thế hệ
 Trường ta nổi tiếng mãi tầm cao
 Nguyễn.... Lê gương sáng danh dòng tộc
 Khuyến học vang lừng khắp bốn phương

Hòa vào không khí phấn khởi 30 năm thành lập trường, tôi thành kính tri ân những thầy cô đã viết nên lịch sử trường Nguyễn Khuyến. Cảm ơn Nguyễn Khuyến (cơ sở 1) là ngôi nhà thứ 2 của tôi, đã tạo điều kiện thuận lợi cho tôi và tập thể thầy cô hoàn thành tốt nhiệm vụ. Mai đây cơ sở 1 không còn nữa nhưng trong trí nhớ của tôi, hình ảnh hai dãy nhà lớn cách nhau khoảng sân rộng, là nơi tôi thường dạy các tiết thực hành nơi

đây, sẽ mãi là một kỉ niệm đẹp. Hình ảnh về một cơ sở nằm trong một không gian bé nhỏ bên đường Cộng Hòa, với hàng trăm học sinh mỗi năm ra trường tỏa đi muôn phương sẽ đọng lại trong tâm trí bao người. Cũng chính nơi này, hình ảnh hai thầy tận tụy, làm việc không biết mệt mỏi làm cho trường chúng ta ngày một lớn mạnh để lớp lớp thầy cô về đây đua tài gắng sức, sẽ còn mãi trong trái tim tôi.

THẦY HIỆU TRƯỞNG LÊ TRỌNG TÍN VỚI TỔ QUỐC PHÒNG

Trần Nam Sơn

Hồi thầy Tín được bổ nhiệm làm hiệu trưởng, tổ Quốc phòng mới chỉ có ba thầy cơ hữu và một thầy thỉnh giảng đảm nhận dạy cả trường. Công việc dạy học gặp nhiều khó khăn do các thầy từ môn khác đi học bồi dưỡng chuyên môn tại đại học sư phạm chuyển qua giảng dạy; đồ dùng học tập còn thiếu, sách giáo khoa thì chưa thống nhất...làm cho các thầy cảm thấy bối rối. Chưa kể các hoạt động dự giờ, thao giảng hay hội thảo khoa học gần như chưa được nhắc tới trong công tác sinh hoạt chuyên môn của tổ.

Với sự tận tâm đôn đốc của thầy Tín, các công việc dần dần đi vào nề nếp. Công tác dự giờ, thao giảng như một hoạt động chuyên môn thường xuyên rất bổ ích giúp cho các thành viên trong tổ học tập lẫn nhau, và chia sẻ những khó khăn để cùng tháo gỡ. Những lần dự giờ có thầy bao giờ cũng nhận được những lời góp ý chân thành như một người anh lớn, một người thầy và một người đồng nghiệp hết sức thông cảm. Có lần thầy kể : “ Hồi những năm sáu mươi khi Mỹ đem bom đánh phá miền Bắc lần thứ nhất tôi tốt nghiệp đại học, nhưng phải mất một thời gian đi học sĩ quan dự bị để có thể về trường dạy môn quân sự cho các em, nên tôi hiểu những thuận lợi và khó khăn với các thầy”. Không

chỉ những tiết thao giảng được thầy dự giờ mà những buổi hội thảo khoa học thầy cũng đều đặn tham gia góp ý cho những bài viết tham luận, giúp cho thầy cô giáo trong tổ viết bài thêm sâu sắc và tìm tòi thêm nhiều những tư liệu mới cung cấp cho bài giảng thêm phong phú. Do thầy giảng dạy nhiều năm tại trường đại học sư phạm TPHCM, nên những kinh nghiệm về nghiên cứu khoa học thật phong phú đã truyền lại cho các thầy cô trong tổ, giúp cho những hoạt động nghiên cứu khoa học thành thông lệ trong sinh hoạt chuyên của tổ, và những kiến thức sách giáo khoa được mở rộng, đào sâu thông qua các hoạt động hội thảo khoa học.

Có dịp chúng tôi chưa cập nhật kịp thông tin nên vẫn dạy theo giáo trình cũ, vậy mà thầy vẫn biết đề nghị nhà trường mua cho tất các thầy cô trong tổ mỗi người một bộ sách giáo khoa mới và có sách hướng dẫn giáo viên đi kèm. Vậy mới biết thầy chăm lo và sâu sát tổ thế nào.

Càng tiếp xúc chúng tôi lại học ở thầy cái chịu khó, nhiệt tình và luôn nhã nhặn với mọi thành viên trong trường bằng giọng nói hiền lành và nhẹ nhàng đến lạ. Thầy như một chú ong thợ siêng năng làm việc không biết mệt mỏi. Có hôm do công việc phải tới phòng thầy làm việc, vào lúc xế chiều, nhìn thấy chồng tài liệu cao ngút, chỉ còn lại một chỏm tóc bạc chút chút lại chuyển động qua lại. Vậy mà khi nhận ra tôi thầy vẫn mỉm cười, mời ngồi và bàn bạc công việc như chưa mệt là gì. Công việc của trường nhiều đến vậy mà sổ sách của tổ mỗi khi có đoàn thanh về mọi giấy tờ đều đầy đủ không bỏ sót một công văn giấy tờ nào, thẳng tắp, gọn gàng.

Dù bận rộn với bao công việc nhưng tâm hồn thơ của thầy vẫn có chỗ để cho ra đời những vần thơ mang nặng tình cảm của người học trò với thầy, với đồng nghiệp, với người cha chú thân yêu. Bài thơ “Người là ai

là một bài thơ viết tặng giáo sư, nhà giáo nhân dân Lê Trí Viễn, chân dung của nhà giáo được khắc họa như một người con hiếu thảo, một người chồng thủy chung, một người cha thân yêu và một người thầy mẫu mực của bao thế hệ học trò “ Người là ai ...là đứa con yêu mẹ...người là vầng trăng lẳng đọng ở tinh sương”. Bài thơ giàu cảm xúc ấy đã được thầy Nhất Túy phổ nhạc như được chấp thêm đôi cánh mà mỗi dịp kỉ niệm mọi người được nghe thầy cô trong trường cất tiếng hát như một lần gặp lại thầy hiệu trưởng sáng lập mẫu mực; một thầy nguyên hiệu trưởng thật nhiều tình cảm yêu thương. Trong ngày lễ nguyên tiêu năm 2021 thầy có một bài viết thật xúc động khi kể về những năm tháng đi dạy bên đất nước chùa tháp Campuchia. Ngồi nghe bài viết của thầy như được ngồi học một bài học lớn về tâm hồn lớn chỉ biết làm việc với một trái tim chan chứa yêu thương dành cho học sinh của mình.

Các hoạt động thao giảng, hội thảo khoa học, sân chơi ngày nay của tổ quốc phòng diễn ra một cách thường xuyên và hiệu quả trong các năm qua, nhờ một công rất lớn từ những góp ý và động viên của thầy Lê Trọng Tín, nguyên hiệu trưởng nhà trường. Chúng tôi luôn nhớ về thầy như một người đã dìu dắt các thế hệ đồng nghiệp cùng tiến bộ, cùng đồng hành hệ thống trường Nguyễn Khuyến – Lê Thánh Tông lớn mạnh như ngày nay.

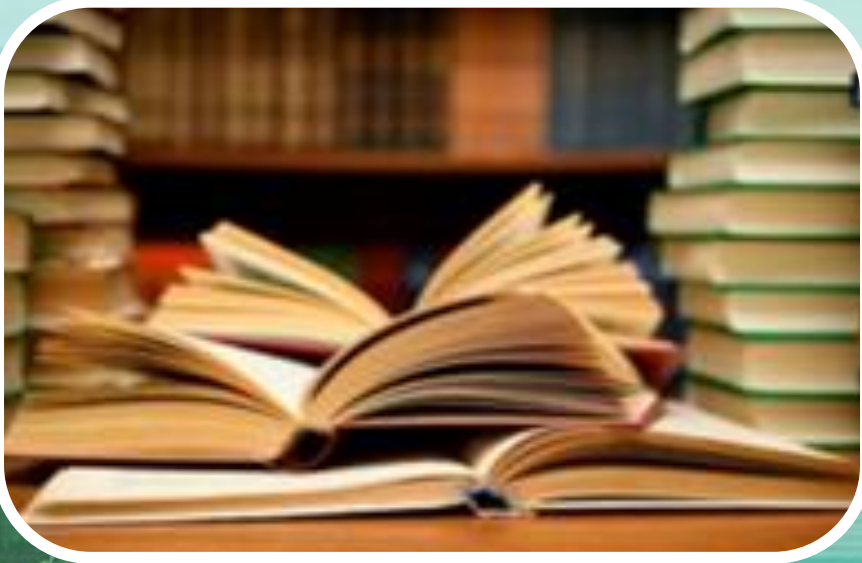
MƯỜI HAI NĂM ĐỀN SÁCH

Tặng các em lớp 12 sắp ra trường

Tôi viết bài thơ tặng sách đèn
Mười hai năm học lắm buồn vui.
Tuổi nhỏ ham chơi quên chữ nghĩa,
Cả thước, cả gôm lẫn bảng con.
Thầy giáo mặt nghiêm chúng tôi sợ.
Chữ nhỏ, chữ to về sắp lỗi,
Thẳng hàng, vừa lối đứng nghiêm trang
Bài học chữ to nền vững chắc
Chữ nhỏ xinh xinh lí hóa văn
Lí kia điện động, quang điện tử
Hóa học vô cơ lại hữu cơ
Sinh vật di truyền phân li đột biến
Toán ra oai số nghiệm phương trình
Sử, địa, công dân không tính toán
Ngày tháng, địa danh phải lâu thông
Quốc phòng ghi nhớ bao truyền thống
Bảo vệ nước nhà mãi xứng danh
Nhà cao tri thức xây năm tháng

Từng viên gạch nổi tháp cao tầng
Mỗi ngày bước tới vã mồ hôi
Công trạng chưa nên phải gặng sức
Biết bao món nợ đáp chưa tròn
Mười hai năm học nắng qua thềm
Dấu chân bước vội chưa quen lối
Lòng đã gói khấn đến giảng đường
Mơ ước con đường dài phía trước
Gắng chí đua tài đoạt hạng cao
Niềm vui chan chứa trong tim nhỏ
Bay bổng tự hào tựa chiêm bao

Tổ Giáo dục quốc phòng

HÌNH ẢNH HOẠT ĐỘNG CỦA TỔ

